

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 460/2013-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2013 podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov o námietke predpojatosti sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej uplatnenej J. M. v konaniach o jeho sťažnostiach vedených Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 4950/2012 a sp. zn. Rvp 10742/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Sudkyňa Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľudmila Gajdošíková **n i e** je vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 10742/2012.

2. Konanie o námietke predpojatosti podanej J. M. proti sudkyňi Ústavného súdu Slovenskej republiky Ľudmile Gajdošíkovej v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 4950/2012 **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2012 doručená sťažnosť J. M. (ďalej len „sťažovateľ“) vedená pod sp. zn. Rvp 4950/2012, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19 C 181/2009 z 26. februára 2011 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 151/2011 z 13. marca 2012.

2. Ústavnému súdu bola 1. augusta 2012 doručená sťažnosť sťažovateľa vedená pod sp. zn. Rvp 10742/2012, ktorou namieta porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 9 Co 201/2011 z 24. mája 2012.

3. Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 19. apríla 2013 namietal v oboch už uvedených veciach (pozri bod 1 a 2) predpojatosť sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej z dôvodu jej predchádzajúceho rozhodovania vo veci sp. zn. IV. ÚS 54/2013, v rámci ktorej bola jeho sťažnosť odmietnutá z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

4. Sťažnosti sťažovateľa (body 1 a 2) boli v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2012 účinného od 1. marca 2012 do 28. februára 2013 (ďalej len „rozvrh práce“) pridelené sudkyňi Ľudmile Gajdošíkovej ako sudkyňi spravodajkyňi, ktorá je členkou IV. senátu ústavného súdu.

5. Označená vec týkajúca sa námietky predpojatosti (bod 3) bola predložená 20. júna 2013 na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na základe rozvrhu práce IV. senátu ústavného súdu.

6. Sudkyňa Ľudmila Gajdošíková vo svojom podaní z 12. júna 2013 k námietke predpojatosti uplatnenej sťažovateľom uviedla, že „o sťažnosti vedenej pod sp. zn.

Rvp 4950/2012 štvrtý senát rozhodol uznesením sp. zn. IV. ÚS 317/2013 zo 6. júna 2013. Napriek tomu, že štvrtý senát rozhodoval šesť týždňov po doručení námietky zaujatosti voči mojej osobe, ja som o nej do 11. júna 2013 vôbec nevedela, inak by som vec na rozhodnutie štvrtého senátu nepredložila... Oznamujem Vám, že námietku predpojatosti uplatnenú sťažovateľom voči mojej osobe považujem za nedôvodnú a vyjadrujem presvedčenie, že som spôsobilá a pripravená rozhodovať v predmetnej veci sp. zn. Rvp 10742/2012 objektívne a nezaujato.“

II.

7. Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

8. Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

9. Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v pléne ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre jeho predpojatosť rozhodne plénum ústavného súdu; odmietnutý sudca nehlasuje. Ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

10. Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

11. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

12. Objektívna nestrannosť sa nikdy neposudzuje podľa subjektívneho hľadiska sudcu, ale podľa vonkajších objektívnych skutočností. V danom prípade teda platí tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Objektívna nestrannosť sudcu je založená na vonkajších prejavoch previazanosti sudcu s prerokúvaným prípadom či jeho vzťahom k účastníkom (resp. vedľajším účastníkom) konania (m. m. I. ÚS 352/2010).

13. Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby proti účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

14. Sudkyňa ústavného súdu Ľudmila Gajdošíková vo svojom vyjadrení uviedla, že námietku predpojatosti uplatnenú sťažovateľom považuje za nedôvodnú a že vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 10742/2012 je pripravená rozhodovať objektívne a nestranne (vo veci sp. zn. Rvp 4950/2012 bolo medzičasom rozhodnuté, pozn.).

15. Sťažovateľ námietku zaujatosti vo vzťahu k sudkyňi Ľudmile Gajdošíkovej odôvodnil okolnosťami spočívajúcimi v spôsobe jej rozhodovania vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 54/2013 (bod 3).

16. Pri posúdení námietky sťažovateľa treba vychádzať aj z právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku („Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach“), podľa ktorej tieto účastníkmi konania prezentované dôvody, o ktoré opiera spochybnenie nezaujatosti označených sudcov ústavného súdu, jednoznačne spadajú do rámca negatívne vymedzených okolností, na ktoré konajúci súd pri rozhodovaní o vylúčení sudcu neprihliada.

17. Vychádzajúc z uvedeného záveru I. senát ústavného súdu konštatuje, že v podaní sťažovateľa nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k vylúčeniu namietanej sudkyne z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 10742/2012.

18. Výrokom v bode 1 svojho rozhodnutia preto vyslovil, že sudkyňa ústavného súdu Ľudmila Gajdošíková nie je vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 10742/2012.

19. Vzhľadom na to, že v ďalšej sťažovateľom namietanej veci vedenej pod sp. zn. Rvp 4950/2012 ústavný súd medzičasom rozhodol (uznesením sp. zn. IV. ÚS 317/2013 zo 6. júna 2013), bolo potrebné v tejto časti konanie zastaviť. Ak by však ústavný súd aj v tejto časti posudzoval dôvody sťažovateľa vecne, rozhodol by rovnako ako vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 10742/2012, keďže išlo o rovnaké sťažovateľom uvádzané dôvody.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2013

